

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Sa/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200676
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Malichová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1020200676.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Blankou Malichovou, v právnej veci žalobcu: R. X. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom, X. XXX/XX, XXX XX U., zastúpený JUDr. Ondrejom Krempaským, advokátom, so sídlom Račianska 66, 831 02 Bratislava proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 27. apríla 2020 spolu s prvostupňovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30. decembra 2019 o zamietnutí žiadosti o priznanie starobného dôchodku, takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 27. apríla 2020 v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.12.2019 z r u š u j e a v e c v r a c i a prvostupňovému správneému orgánu na ďalšie konanie.

II. Žalobcoví p r i z n á v a voči žalovanej právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

Administratívne konanie

1. V služobnom pomere ako colník, vrátane základnej vojenskej služby, odpracoval žalobca 36 rokov a 56 dní a túto dobu mal odo dňa 01.09.2001 zhodnotenú pre priznaný výsluhový príspevok, považovaný od 01.07.2002, podľa zák.č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov, za výsluhový dôchodok. Podľa potvrdenia Finančného riaditeľstva SR, Banská Bystrica č. 643179/2019 zo dňa 25.11.2019 mal pre výsluhový príspevok zhodnotenú dobu od 01.10.1963 do 30.09.1965 (ZVS) a v colnej správe od 06.07.1967 do 31.08.2001. Funkcia colníka nebola v rezortných zoznamoch zaradená v I. ani v II. pracovnej kategórii. Žiadosťou spísanou dňa 25.11.2019 si uplatnil nárok na starobný dôchodok od 20.08.2005.

Prvostupňové administratívne rozhodnutie

2. Prvostupňovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.12.2019 Sociálna poisťovňa, ústredie (ďalej aj „Sociálna poisťovňa“ alebo „prvostupňový orgán“) zamietla žiadosť žalobcu zo dňa 25.11.2019 o priznanie starobného dôchodku od 20.08.2005, podľa ust. § 65 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej aj „ZSP“). Rozhodnutie odôvodnila tým, že poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 10 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. Podľa ust. § 65 ods. 3 ZSP mužovi, ktorý v období od 01.01.2004 do 31.12.2005 dovŕšil vek 60 rokov, sa dôchodkový vek určí tak, že k veku 60 rokov sa pripočíta v roku 2004 deväť kalendárnych mesiacov. Dôchodkový vek žalobca dosiahol dňa 20.08.2005. Od 01.09.2001 mu bol priznaný výsluhový príspevok podľa zák. č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov, od 01.07.2002 považovaný podľa ust. § 124 ods. 7 zák.č. 328/2002 Z.z. za výsluhový dôchodok. Pre vznik nároku na výsluhový príspevok/dôchodok mu bola zhodnotená základná vojenská služba od 01.10.1963 do 30.09.1965 a služba v colnej správe od 06.07.1967 do 31.08.2001. Sociálna poisťovňa poukázala tiež na ust. § 255 ods. 5 ZSP, podľa ktorého sa doba služobného pomeru nepovažuje za obdobie dôchodkového poistenia, ak bola získaná

v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu. To znamená, že ak bola žalobcovi uvedená doba služobného pomeru zhodnotená na nárok na výsluhový príspevok/dôchodok, pre nárok na starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia sa nehodnotí. K 20.08.2005, kedy dosiahol dôchodkový vek, mu bolo vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia zhodnotené obdobie dôchodkového poistenia, získané v rozsahu 1 723 dní, t.j. 4 roky a 263 dní. Rozpis tohto obdobia je v osobnom liste dôchodkového poistenia, tvoriaceho prílohu prvostupňového rozhodnutia.

3. Žalobca tak nespĺnil zákonnú podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na starobný dôchodok (10), preto mu Sociálna poisťovňa žiadosť o starobný dôchodok zamietla.

Druhostupňové administratívne rozhodnutie

4. Napadnutým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 27.04.2020, Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne ako odvolací orgán, odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietol a prvostupňové rozhodnutie žalovanej potvrdil. Poukázal na žiadosť žalobcu uvedenú v odvolaní, aby mu pre nárok na starobný dôchodok bolo zhodnotené celé obdobie dôchodkového poistenia, získané v oboch systémoch sociálneho poistenia, teda vo všeobecnom aj v osobitnom, a aj na jeho námietku, že nerešpektoval čl. 33 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach č. 128 (ďalej aj „Dohovor č.128“), nakoľko mu z celkovej doby poistenia odpočítal dobu, ktorá bola mu zhodnotená pre účely výsluhového dôchodku. Zopakoval odvolaciu argumentáciu žalobcu, v ktorej poukázal na rozsudky NS SR sp.zn. 7So/138/2011 zo dňa 15.08.2012, sp.zn. 10So/59/2014 zo dňa 15.04.2015, sp.zn. 7So/28/2015 zo dňa 23.02.2017 a sp.zn. 9So/154/2015 zo dňa 28.06.2017, potvrdzujúce jeho právny názor, že skutkové a právne závery žalovanej v obdobných veciach sú v rozpore s čl. 39 Ústavy SR a aj s čl. 33 Dohovoru č. 128. Zdôraznil, že spĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok aj zo všeobecného systému sociálneho poistenia, lebo dosiahol dôchodkový vek a najmenej 15 rokov bol dôchodkovo poistený, na základe čoho žiadal prvostupňové rozhodnutie v odvolacom konaní zrušiť.

5. Generálny riaditeľ tiež zopakoval argumentáciu z prvostupňového rozhodnutia a za nesporné považoval, že žalobca získal dobu dôchodkového poistenia v osobitnom systéme dôchodkového poistenia, výkonom štátnej služby colníka v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový príspevok, ktorý mu bol priznaný od 01.09.2001 podľa zák. č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov, považovaný od 01.07.2002 za výsluhový dôchodok podľa ust. § 124 ods. 7 zák.č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov. Vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia žalobca ku dňu 20.08.2005, kedy dosiahol dôchodkový vek, získal 1 723 dní, čo sú 4 roky a 263 dní obdobia dôchodkového poistenia podľa ust. § 60 ods. 6 ZSP a vzhľadom k tomu, že nezískal potrebný počet rokov obdobia dôchodkového poistenia, t.j. v rozsahu najmenej 10 rokov, nespĺnil jednu z podmienok nároku na starobný dôchodok (§ 65 ods. 1 ZSP). Z toho dôvodu bola podľa odvolacieho orgánu jeho žiadosť o starobný dôchodok napadnutým prvostupňovým rozhodnutím zamietnutá správne.

6. Námietku žalobcu o nehodnotení mu doby služobného pomeru colníka a základnej vojenskej služby v rozsahu 36 rokov a 56 dní pre nárok na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia označil Generálny riaditeľ za nedôvodnú, keďže:

- Táto doba bola žalobcovi zhodnotená na nárok na výsluhový príspevok priznaný od 01.09.2001 podľa zák.č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov, považovaný od 01.07.2002 za výsluhový dôchodok podľa ust. § 124 ods. 7 zák.č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov.

- S poukazom na ust. § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 ZSP, odôvodnil svoj postup konštatovaním, že uvedené založilo žalobcovi nárok na výsluhový príspevok/dôchodok, a preto podľa cit. ustanovení ZSP nie je obdobím dôchodkového poistenia a nemožno ho hodnotiť na nárok na starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia. ZSP tak cit. ustanoveniami, pre účely nároku na starobný dôchodok vylúčil možnosť započítania obdobia služby získaného v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, do obdobia dôchodkového poistenia.

- K rozsudkom NS SR, ktorými argumentoval žalobca, uviedol, že právny názor v nich uvedený doposiaľ nebol zovšeobecnený a nejde o prezentovanú rozhodovaciu prax NS SR a zovšeobecnený teda nebol

ani právny názor vyjadrený v rozsudku sp.zn. 10So/59/2014. V prípade riešenom v rozsudku NS SR sp.zn. 7So/138/2011, poistenc ziskal dobu služby v I. kategórii funkcií v rozsahu zakladajúcom nárok na zníženie dôchodkový vek, nejde teda o skutkovo obdobnú vec.

· Vo svojej aplikačnej praxi postupuje podľa ustálenej judikatúry NS SR pri dôchodkových nárokoch poistencov so zaradením doby služby do I. resp. II. kategórie funkcií a zohľadňuje im aj túto dobu hodnotenú pre výsluhový dôchodok.

· Žalobcovi nebola podľa preukázaného skutkového stavu doba služby colníka a vojenskej základnej služby zaradená do I. alebo II. pracovnej kategórie, resp. kategórie funkcií, a preto nie je možné pri hodnotení jeho doby služby postupovať podľa ustálenej judikatúry a aplikovať čl. 33 Dohovoru č. 128. Prvostupňový orgán v jeho prípade postupoval rovnako ako u poistencov, ktorí nezískali dobu zamestnania alebo služby vo zvýhodnenej pracovnej kategórii, resp. kategórii funkcií.

· Na základe uvedeného uzavrel, že postup prvostupňového správneho orgánu pri posúdení nároku žalobcu na starobný dôchodok považuje za správny, v súlade s právnymi predpismi a ust. § 196 ods. 7 ZSP.

Žaloba

7. Dňa 05.05.2020 doručil žalobca tunajšiemu správne mu súdu žalobu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 27.04.2020 spolu s prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 30.12.2019, ktorými tým, že zamietla jeho žiadosť o priznanie starobného dôchodku aj napriek tomu, že splnil obidve zákonné podmienky pre jeho priznanie, t.j. dosiahol dôchodkový vek a bol nepretržite poistený viac ako 10 rokov, porušila jeho základné práva.

Žalovanej vytkol, že mu do celkovej doby dôchodkového poistenia nezahrnula dobu služby colníka vrátane základnej vojenskej služby v rozsahu 36 rokov a 56 dní, hodnotenú mu pri priznaní výsluhového príspevku/dôchodku a zdôraznil, že ku dňu 20.08.2005, kedy dosiahol dôchodkový vek 60 rokov a 9 kalendárnych mesiacov, dosiahol celkovú dobu poistenia 40 rokov a 319 dní (36 rokov a 56 dní služby + 4 roky a 263 dní) a zistenie celkového obdobia dôchodkového poistenia žalovanou iba v rozsahu 4 roky a 263 dní je nesprávne. Namietol nesprávne právne posúdenie v rozpore s ust. § 65 ods. 1 a 2 ZSP, keďže podľa listinných dôkazov v administratívnom spise má na nárok na starobný dôchodok preukázané splnenie oboch zákonných podmienok a konštatoval, že celková doba poistenia nemôže byť posudzovaná u výsluhových dôchodcoch odlišne, tzn. inak u tých, ktorí majú výkon služby zaradený v I., II. pracovnej kategórii, resp. kategórii funkcií a ktorým Sociálna poisťovňa túto dobu započítava ako obdobie dôchodkového poistenia a inak u nezaradených do týchto zvýhodnených kategórií funkcií (tak ako je to v jeho prípade - má III. kategóriu), ktorým dobu služby, lebo nie je obdobím dôchodkového poistenia (§ 60, § 255 ZSP), nezapočítava do celkovej doby pre nárok (výšku) na starobný dôchodok. Takýto postup je diskriminačný a nie je možné ho odôvodniť poukazom na ust. § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 ZSP, z dikcie ktorých nevyplýva, že nejde o obdobie dôchodkového poistenia, ani poukazom na ust. § 274 ZSP. Z jeho dikcie vyplýva, že upravuje zníženie dôchodkového veku a nie celkovú dobu poistenia. V tejto súvislosti poukázal na to, že si v žiadosti o priznanie starobného dôchodku neuplatňoval zníženie dôchodkového veku s ohľadom na splnenie podmienok podľa ust. § 274 ZSP, ale vzhľadom k dosiahnutiu dôchodkového veku podľa ust. § 65 ods. 1 a 3 ZSP, žiadal o priznanie starobného dôchodku.

8. Namietal, že Sociálna poisťovňa nevychádzala, resp. v jeho prípade rozhodla v rozpore s právnym názorom NS SR, vyjadreným vo vzťahu k výsluhovým dôchodcom vo viacerých rozsudkoch v rovnakých skutkových a právnych veciach, napr. sp.zn. 10 So/59/2014 zo dňa 15.04.2015, sp.zn. 1So 127/2004 zo dňa 30.11.2015, sp.zn. 10So/18/2015 zo dňa 30.03.2016, sp.zn. 9So/187/2014 zo dňa 30.03.2016, sp.zn. 1So/15/2015 zo dňa 18.11.2016, sp.zn. 9So/136/2014 zo dňa 30.11.2016, sp.zn. 9So/46/2015 zo dňa 25.01.2017, sp.zn. 7So/58/2015 zo dňa 23.02.2017, sp.zn. 9So/154/2015 zo dňa 28.06.2017, sp.zn. 7So/16/2016 zo dňa 28.06.2017, sp.zn. 7So/19/2016 zo dňa 04.07.2017. Ďalej poukázal na rozsudok sp.zn. 10So/59/2014 zo dňa 15.04.2015, v ktorom NS SR vyslovil právny názor na záväznosť predchádzajúcej judikatúry. V jednom z novších rozsudkov, sp.zn. 7Sk/31/2018 zo dňa 29.10.2019, NS SR rovnako zdôraznil nesprávnosť postupu Sociálnej poisťovne a záväznosť judikatúry NS SR, predchádzajúcej vydaniu tohto rozsudku, ktorá sa vzťahuje na všetkých výsluhových dôchodcov bez rozdielu a je pre ňu záväzná. Z ustálenej judikatúry NS SR vyplýva, že poberatelia výsluhových dôchodkov majú nárok na starobný dôchodok i zo všeobecného systému dôchodkového poistenia, s

prihliadnutím na dobu dôchodkového poistenia získanú v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, za súčasnej aplikácie čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Tiež poukázal na rozsudok sp.zn. 9So/15/2016 zo dňa 28.02.2018, v ktorom NS SR uviedol: „Daná judikatúra nie je viazaná len na prípady, kedy policajti a vojaci získali zamestnanie (dobu služby) v I., II. kategórii funkcií, odôvodňujúce zníženie dôchodkového veku. Vyplýva z nej vo všeobecnosti nárok poberateľa výsluhového dôchodku na starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho krátenie v zmysle čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128, dovŕšením dôchodkového veku podľa ust. § 65 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z.“.

9. Do pozornosti dal aj judikatúru Ústavného súdu SR (napr. rozhodnutia I.ÚS 87/93, PL, ÚS 16/95 a II.ÚS 80/99), v ktorej konštatuje, že súčasťou princípu právnej istoty je tiež požiadavka, aby sa na určitú, právne relevantnú otázku, pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, teda to, že obdobné situácie musia byť právne posudzované rovnakým spôsobom (napr. rozhodnutie II. ÚS 243/05), pretože inak dochádza aj k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania. Ďalej podľa názoru ústavného súdu, za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť (napr. rozhodnutie IV, ÚS 14/07). Princípy právneho štátu sú princípmi ústavnými, a preto je sudca nimi viazaný, je jeho povinnosťou rešpektovať princíp právnej istoty a zabezpečiť jeho uplatnenie v rozhodovacej činnosti. V súlade s týmto princípom je taký postup, ak sa obdobný prípad rieši rovnakým spôsobom. Naopak, ak súd rieši právnu otázku (tú istú alebo analogickú), ktorá už bola právoplatne vyriešená, podstatne odlišným spôsobom, bez toho, aby sa argumentačne vyrovnal so skoršími súdnymi rozhodnutiami, nekoná v súlade s princípom právnej istoty v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy a môže tým porušiť aj právo účastníka súdneho konania na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy (napr. rozhodnutie č. III. ÚS 192/06).

10. Žalobca uviedol, že medzi ním a žalovanou nie je sporné, či mu bol priznaný výsluhový dôchodok ani to, či dosiahol dôchodkový vek, ale spornou je celková doba dôchodkového poistenia, ktorú žalovaná posúdila v rozpore s právnymi predpismi, na ktoré bolo poukázané a v rozpore s rozhodovacou praxou NS SR, ktorý rozsudkami sp.zn. 10So/59/2014 zo dňa 15.04.2015, sp.zn. 9So/15/2016 zo dňa 28.02.2018, sp.zn. 7Sk/31/2018 zo dňa 29.10.2019 jednoznačne potvrdil, že aj judikatúra pred vydaním tohto rozsudku sa vzťahuje na všetkých výsluhových dôchodcov bez rozdielu a že je záväzná nielen pre súdy nižšieho stupňa ale aj pre žalovanú. Poistencom v I. a II. kategórii zostáva zachovaný skorší odchod do starobného dôchodku, avšak posúdenie celkovej doby poistenia nie je možné opierať o ust. § 274 ZSP, ako spravila žalovaná, a z toho potom odvodila iný postup pri posudzovaní splnenia druhej podmienky pre vznik nároku na starobný dôchodok (10 rokov ODP) a vyvodila nesprávny záver, že celková doba je doba poistenia získaná v oboch systémoch sociálneho poistenia iba u výsluhových dôchodcov zaradených do I. resp. II. kategórie funkcií. Rozhodnutia žalovanej vo veci označil za arbitrárne, keďže skutkové zistenia a právny záver je v extrémnom rozpore s právnymi predpismi, o ktoré žalovaná svoje rozhodnutie opiera a v extrémnom nesúlade s obsahom právnej praxe je aj jej interpretácia právnych predpisov.

11. Tiež jej vytkol, že sa síce odvoláva na ust. § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 ZSP, že obdobie služobného pomeru v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok v zmysle týchto ustanovení nie je obdobím dôchodkového poistenia, preto ho pre nárok na starobný dôchodok nemožno hodnotiť. Tento záver nie je správny, z citovaných ustanovení ani nevyplýva, žalovaná pri ich aplikácii neberie do úvahy celé ich znenie a judikatúrou NS SR ustálený výklad, napr. v rozsudku sp.zn. 7So/138/2011, podľa ktorého „poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti zákona o sociálnom poistení len v rozsahu zodpovedajúcom dobe poistenia v osobitnom systéme (s výnimkou prípadov podľa § 60 ods. 2 ZSP, ktorým sa pre nárok na tieto dávky hodnotí aj so započítaním doby služby v ozbrojených silách v celom rozsahu), ale nie v časti upravujúcej nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotský, vdovský alebo vdovecký dôchodok. V dôsledku súbežného uplatňovania týchto systémov tak nesprávnym a výlučne gramatickým výkladom zákona dochádza k diskriminácii poistencov osobitného systému, lebo odporkyňa im niektoré doby poistenia nehodnotí vôbec, alebo im ich hodnotenie odsúva a aj mení podmienky, alebo odníma výhody, poskytované poistencom v osobitnom systéme sociálneho poistenia.“

12. Na základe uvedeného navrhol, aby Krajský súd v Bratislave podľa ust. § 191 ods.1 písm. c/ v spojení s ods. 3 písm. a/ SSP zrušil rozhodnutie žalovanej zo dňa 27.04.2020 spolu s prvostupňovým

rozhodnutím zo dňa 30.12.2019, vec vrátil na nové konanie a žalovanú zaviazal na náhradu trov konania v plnej výške.

13. V písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 23.05.2020 žiadala žalovaná žalobu ako nedôvodnú podľa ust. § 190 SSP zamietnuť. Zopakovala závery z odôvodnenia žalobou napadnutého rozhodnutia a konštatovala totožnosť žalobných a odvolacích námietok žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu. Poznomenala, že podľa preukázaného skutkového stavu žalobca vykonával štátnu službu colníka, vrátane základnej vojenskej služby, v rozsahu 36 rokov a 56 dní, zhodnotenú pre nárok na výsluhový príspevok/dôchodok. Dobu výkonu služby a vymeriavacie základy dosiahnuté počas doby služby nie je možné podľa právnych predpisov o sociálnom poistení hodnotiť na nárok na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme, čo je v súlade s ust. § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 ZSP, keďže táto doba služby, vrátane vojenskej, sa nepovažuje za obdobie dôchodkového poistenia. K námietke žalobcu o nerešpektovaní rozhodovacej praxe súdov uviedla, že právny názor uvedený v citovaných rozsudkoch NS SR nebol doposiaľ zovšeobecnený a nejde o prezentovanú rozhodovaciu prax NS SR v skutkovo i právne porovnateľných veciach, ktorá by sa ustálila po určitú dobu. Pri posudzovaní jeho nároku na starobný dôchodok možno postupovať podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR len podľa účinnej právnej úpravy. Predmetné rozhodnutia označila za zákonné a správne.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

14. Správny súd preskúmal odvolanie žalobcu, rozhodnutie žalovanej ako aj prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne-ústredie, vrátane postupu orgánu verejnej správy a to v celom rozsahu (§ 203 ods. 2 SSP), ale aj nad rozsah žalobných dôvodov, keďže sa jedná o správnu žalobu fyzickej osoby v sociálnych veciach, kedy správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi v zmysle ust. § 203 ods. 2 SSP a § 134 ods. 2 písm. d/ SSP. V rámci súdneho prieskumu sa oboznámil s podaniami účastníkov konania, obsahom pripojeného administratívneho spisu a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, nakoľko napadnuté rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, alebo nedostatok dôvodov. Rozhodnutie žalovanej preto podľa ust. § 191 ods. 1 písm. c/ SSP a aj rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy v zmysle ust. § 191 ods. 3 SSP zrušil podľa ust. § 191 ods. 4 prvá veta SSP. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 107 ods. 2 SSP, nakoľko nezistil žiaden z dôvodov podľa ust. § 107 ods. 1 písm. a/ až e/ SSP, pre ktoré by bolo nutné pojednávanie nariadiť a s takýmto postupom súdu dali súhlas aj účastníci konania. V súlade s ust. § 137 ods. 4 SSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu.

15. Podľa § 2 ods. 1, 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

16. Podľa § 6 ods. 1, 2 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

17. V rámci súdneho prieskumu sa správny súd oboznámil s podaniami účastníkov konania, s obsahom pripojeného administratívneho spisu, najmä s napadnutými rozhodnutiami, s potvrdením Finančného riaditeľstva SR, Banská Bystrica zo dňa 25.11.2019 č. 643179/2019 o dobe trvania služobného pomeru žalobcu vrátane základnej vojenskej služby, ktorú vykonával od 01.10.1963 do 30.09.1965 a služby v colnej správe od 06.07.1967 do 31.08.2001. Žalobcovi bol podľa zák.č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov, odo dňa 01.09.2001 priznaný výsluhový príspevok, podľa ust. § 124 ods.7 zák.č. 328/2002 Z.z. považovaný od 01.07.2002 za výsluhový dôchodok a pre vznik nároku na výsluhový príspevok/dôchodok mu bola zhodnotená uvedená doba trvania služobného pomeru (36 rokov a 56 dní). Oboznámil sa aj s príslušnou judikatúrou NS SR, napr. rozhodnutiami uverejnenými v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod Rč. 55/2011, Rč. 53/2011 (sp.zn. 9So 62/2009), sp. zn.7So/138/2011 zo dňa 15.08.2012 publikovaným v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 6/2013 (pod Rč. 83/2013) a ďalšími rozhodnutiami NS SR sp. zn. 10So/59/2014 zo dňa 15.04.2015, sp.zn. 10So/59/2015 zo dňa

27.07.2016, sp.zn. 9So/154/2015 zo dňa 28.06.2017, sp.zn. 7So/58/2015 zo dňa 23.02.2017, sp.zn. 9So/46/2015 zo dňa 25.01.2017, sp.zn. 9So/15/2016 zo dňa 28.02.2018, sp.zn. 7So/16/2016 zo dňa 28.06.2017, sp.zn. 7So/19/2016 zo dňa 04.07.2017, sp.zn. 7Sk/31/2018 zo dňa 29.10.2019. Tiež sa oboznámil s rozsudkami krajských súdov v obdobnej veci, vychádzajúcimi z ustálenej rozhodovacej praxe NS SR ako napr. s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 23Sd/13/2016 zo dňa 21.03.2016, s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8Sd/45/2015 zo dňa 26.01.2016, s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 20Sd/224/2014 zo dňa 18.02.2015 a s judikatúrou Ústavného súdu SR, napr. rozhodnutím ÚS SR I. ÚS 87/93, PL, ÚS 16/95 a ÚS SR II. ÚS 243/05.

18. Z administratívneho spisu vyplýva, že žiadosťou spísanou dňa 25.11.2019, s uplatnením nároku dňa 25.11.2019, požiadal žalobca z dôvodu dosiahnutia dôchodkového veku o starobný dôchodok odo dňa 20.08.2005. V žiadosti uviedol, že od 01.09.2001 je poberateľom výsluhového dôchodku, podľa potvrdenia Finančného riaditeľstva SR, Banská Bystrica, vykonával štátnu službu colníka, ktorá vrátane základnej vojenskej služby trvala do 31.08.2001, teda v rozsahu 36 rokov a 56 dní.

19. Správny súd zistil, že žalobcovi nebola pre priznanie nároku na starobný dôchodok podľa ZSP zhodnotená, resp. započítaná doba služobného pomeru colníka, vrátane základnej vojenskej služby v rozsahu celkovej doby 36 rokov a 56 dní (zaradená v III. kategórii), ktorá mu bola zhodnotená pre výsluhový príspevok/dôchodok, priznaný od 01.09.2001. Z osobného listu dôchodkového poistenia, ako prílohy právoplatného prvostupňového rozhodnutia zo dňa 30.12.2019 vyplýva, že Sociálna poisťovňa mu vylúčila, resp. do celkovej doby dôchodkového poistenia mu nezapočítala uvedenú dobu výkonu služby, vrátane služby vojenskej a nehodnotila ju pre nárok starobného dôchodku. Zhodnotila iba obdobie dôchodkového poistenia v rozsahu 4 rokov a 263 dní, získané vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia ku dňu 20.08.2005, t.j. kedy podľa ust. § 65 ods. 3 ZSP dosiahol dôchodkový vek 60 rokov a 9 kalendárnych mesiacov. Z dôvodu nezapočítania obdobia dôchodkového poistenia výkonu služby, vrátane vojenskej, t.j. v rozsahu 36 rokov a 56 dní, žalobca potom nesplnil zákonnú (druhú) podmienku pre nárok na starobný dôchodok a to dobu dôchodkového poistenia najmenej 10 rokov (§ 65 ods. 1 ZSP).

Relevantné ust. ZSP a právne predpisy

20. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z., tento zákon sa nevzťahuje na príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Národného bezpečnostného úradu, Zboru väzenskej a justičnej stráže, Hasičského a záchranného zboru, Horskej záchranej služby, colníkov (ďalej len "policajti"), profesionálnych vojakov ozbrojených síl, vojakov mimoriadnej služby (ďalej len "profesionálny vojak"), ktorých sociálne zabezpečenie je upravené osobitným predpisom, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Podľa § 60 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajta a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

22. Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 10 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

23. Podľa § 65 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z., mužovi, ktorý v období od 1. januára 2004 do 31. decembra 2005 dovŕšil vek 60 rokov, sa dôchodkový vek určí tak, že k veku 60 rokov sa pripočíta v roku 2004 deväť kalendárnych mesiacov.

24. Podľa § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z., za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajta, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

25. Podľa § 274 ods. 1 zákona 461/2003 Z.z. v znení zák.č. 140/2015 Z.z., nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa zachovávajú.

26. Podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach č. 128 (ČSSR bol ratifikovaný 11. januára 1990 a vyhlásený pod č. 416/1991 v Zbierke zákonov, pre ČSFR nadobudol platnosť 11. januára 1991), ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, s výnimkou rodinných prídavkov, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

27. Podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky, občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe. V súvislosti s týmto ústavným právom súd poukazuje na rozsudok NS SR sp.zn. 1So/2/2015 zo dňa 24.08.2016 v obdobnej veci, podľa ktorého primeraným je také hmotné zabezpečenie, ktoré zodpovedá celej dĺžke poistenia bez ohľadu na to, či poistenie bolo získané v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia (ktorý sa vyčlenil zo všeobecného systému dôchodkového poistenia) alebo iba vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

28. Spornou medzi účastníkmi bola otázka započítania resp. nezapočítania doby 36 rokov a 56 dní, zhodnotenej žalobcomi pre účely výsluhového dôchodku do obdobia dôchodkového poistenia na nárok na starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia, v zmysle ust. § 65 ods. 1 a nasledujúcich ustanovení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.

29. Pre zodpovedanie žalobných námietok, uvedených v správnej žalobe, sú podľa správneho súdu relevantné rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, vydané v obdobných veciach, ktoré predstavujú ustálenú rozhodovaciu prax a podľa ktorých správny súd pri preskúmaní tejto veci postupoval.

30. Z právnych úprav týkajúcich sa sociálneho poistenia (zabezpečenia) vyplýva, že všeobecný a aj osobitný systém sociálneho poistenia sú pre dávky dôchodkového poistenia založené na hodnotení dôb poistenia (zamestnania/služby). Osobitný systém sociálneho poistenia príslušníkov ozbrojených zborov neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu, teda aj v civilnom zamestnaní. Obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, pre účely priznania ktorých sa hodnotí len doba služby poistenca, ale nehodnotí sa doba poistenia, ktorú poistenci získali vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia. Poistenci osobitného systému sociálneho poistenia/zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti zákona č. 461/2003 Z. z. len v rozsahu, ktorý zodpovedá dobe poistenia v osobitnom systéme sociálneho poistenia, ale nie v časti, ktorá upravuje nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotský, vdovský alebo vdovecký dôchodok.

31. Z právnej vety rozhodnutia NS SR sp. zn. 7So/138/2011 zo dňa 15.08.2011, publikovaného v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR č. 6/2013 (R 83/2013) vyplýva, že priznanie výsluhového dôchodku podľa zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov nevylučuje, aby obdobie výkonu služby profesionálneho vojaka (t.j. policajta a vojaka prípravnej služby, tiež colníka) bolo považované za obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, ktoré je významné pre zistenie výšky starobného dôchodku. Z rozhodnutia NS SR, publikovaného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 55/2011 vyplýva právny záver, že výsluhový dôchodok môže od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení plniť funkciu starobného dôchodku z osobitného systému dôchodkového poistenia. Pri určení výšky starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho poistenia je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby hodnotené na účely výsluhového dôchodku. Až po takom stanovení výšky starobného dôchodku možno sumu starobného dôchodku krátiť podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach, a to v pomernej časti zodpovedajúcej zhodnotenej dobe služby, maximálne o sumu výsluhového dôchodku.

32. Pojmom „policajt“ sa podľa § 1 ods. 2 zák.č. 328/2002 Z.z. rozumie aj colník.

33. Označovanie použiteľnosti vyššie citovaných rozsudkov NS SR Sociálnou poisťovňou len u výsluhových dôchodcov so službou zaradenou do zvýhodnenej I. alebo II. kategórie, považuje správny

súd za nesprávne a v rozpore s ustálenou judikatúrou. Je pravdou, že zásah do práv týchto výsluhových dôchodcov je výraznejší, preto NS SR konštatoval, že nároky týchto poistencov zo zaradenia služby do zvýhodnenej pracovnej kategórie (kategórie funkcií) musia byť zachované, keďže nie sú zohľadnené vo výsluhovom dôchodku, čo však nevylučuje záver, že u všetkých výsluhových dôchodcov, bez ohľadu na to, či ich služba bola alebo nebola zaradená do zvýhodnenej kategórie, dochádza k zásahu do ich práv, ak im nebola zohľadnená celá doba účasti na dôchodkovom poistení, tzn. v oboch systémoch. NS SR v rozsudku sp.zn. 9So/15/2016 zo dňa 28.02.2018 vyslovil: „Odporca (SP) nesprávne založil svoju argumentáciu na tvrdení, že keďže navrhovateľ nezískal dobu služby v I. kategórii funkcií v rozsahu, ktorý by zakladal nárok na zníženie dôchodkového veku, nemožno dobu služby hodnotiť vo všeobecnom systéme.“ „Pre správne posúdenie veci však nie je podstatné, či a akú dobu navrhovateľ získal v I. alebo II. pracovnej kategórii / kategórii funkcií.“ „Daná judikatúra NS SR nie je viazaná len na prípady, kedy policajti a vojaci získali zamestnanie/dobu služby v I., II. kategórii funkcií v rozsahu odôvodňujúcim zníženie dôchodkového veku. Vyplýva z nej vo všeobecnosti nárok poberateľa výsluhového dôchodku aj na starobný dôchodok zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho krátenie v zmysle čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 aj od dovŕšenia dôchodkového veku, podľa § 65 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z..“

34. NS SR v rozsudku sp.zn. 10So 59/2015 zo dňa 27.07.2016 uviedol: „...Najvyšší súd Slovenskej republiky už prostredníctvom svojej rozhodovacej činnosti (napríklad rozsudok sp. zn. 9So/214/2008 zo dňa 28.10.2009) zdôraznil, že nielen správny orgán v ďalšej svojej rozhodovacej činnosti, ale aj prvostupňový správny súd pri súdnom prieskume napadnutých rozhodnutí správnych orgánov je zaťažený povinnosťou zohľadniť právne názory vyslovené najvyšším súdom v jeho predchádzajúcej rozhodovacej činnosti a ktoré sú mu nepochybne známe, či už z iniciatívy účastníkov alebo ako oficiality jeho činnosti (§ 121 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.), nakoľko tieto sú v zmysle čl.1 ods.1 Ústavy SR, analogicky § 250j ods. 7 O.s.p., záväzné nielen pre jeho adresáta, t.j. pre správny orgán, ale aj pre konajúci krajský súd.“

35. Správny súd teda zdôrazňuje, že Sociálna poisťovňa je pri určení nároku a sumy starobného dôchodku viazaná platnými právnymi predpismi a ustálenou judikatúrou súdov. Vzájomná podmienenosť výkonu služby vo zvýhodnenej kategórii funkcií (odkaz žalovanej na ust. § 274 ZSP) s nárokom na zníženie dôchodkového veku so započítateľným obdobím dôchodkového poistenia poistenca, nie je obsiahnutá v žiadnom zákonnom ustanovení ZSP a nevyplýva ani z rozhodnutí NS SR, na ktoré žalovaná v napadnutom rozhodnutí poukázala. Pre posúdenie nároku poistenca na starobný dôchodok a určenie jeho výšky, je potrebné zohľadniť celé obdobie jeho dôchodkového poistenia a zárobky, ktoré v rozhodujúcom období dosiahol, a v prípade, že je poberateľom výsluhovej dávky z osobitného systému sociálneho zabezpečenia, ktorá po dovŕšení dôchodkového veku plní funkciu starobného dôchodku primerane k dobe dôchodkového poistenia získanej v osobitnom systéme dôchodkového zabezpečenia, je potrebné takto určenú sumu starobného dôchodku (teoretickú) krátiť podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Nezískanie obdobia dôchodkového poistenia v rozsahu zakladajúcom nárok na zníženie dôchodkového veku (I., II. kategórii), nemá žiadnu súvislosť so zisteným obdobím dôchodkového poistenia poistenca. Zdôvodnenie žalovanej v napadnutom rozhodnutí, že na nárok na starobný dôchodok nie je možné vo všeobecnom systéme hodnotiť dobu výkonu služby a vymeriavacie základy dosiahnuté počas doby výkonu služby, nemá oporu v žiadnom zákonnom ustanovení, a preto je nesprávne a nezákonné. Pre zdôvodnenie vylúčenia doby služby žalobcu z obdobia dôchodkového poistenia hodnoteného pre nárok na starobný dôchodok podľa ust. § 65 ods.1 ZSP, je preto jej postup s odkazom na ust. § 255 a § 60 ods. 2 ZSP nedôvodný a nesprávny.

36. Možno teda skonštatovať, že výklad a aplikácia ust. § 60 ods. 2, § 255 ods. 5 a § 274 zákona č. 461/2003 Z.z.; z čoho vyplynula aj nesprávna úvaha a záver žalovanej, že doba poistenia získaná v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia nebude žalobcovi na účely starobného dôchodku podľa zákona č. 461/2003 Z.z., t.j. zo všeobecného systému sociálneho poistenia zhodnotená, je nesprávny. Žalovaná opomenula vziať do úvahy poslednú vetu ust. § 60 ods. 2, § 255 ods. 5 ZSP - „a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu,“ nakoľko žalobca nemá priznaný žiaden z druhov invalidného dôchodku, uvedených v citovaných ustanoveniach. Ich výkladom vo vyššie opísaných súvislostiach dospel Najvyšší súd SR opakovane k záveru (ktorý bol zovšeobecnený zverejnením v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk č. R55/2011), že priznanie výsluhového dôchodku podľa zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov nevylučuje, aby obdobie výkonu štátnej služby (vojaka z povolania, aj colníka) nebolo považované za obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona o sociálnom poistení,

ktoré je významné pre zistenie vzniku nároku poistenca na starobný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení a určenie jeho výšky.

37. Správny súd zdôrazňuje, že zo záverov citovaných rozhodnutí NS SR, na čo poukázal aj žalobca, vyplýva, že pre vznik nároku na starobný dôchodok podľa ust. § 65 ZSP, mala Sociálna poisťovňa zhodnotiť žalobcovi celú dobu jeho dôchodkového poistenia, teda obdobie dôchodkového poistenia získané vo všeobecnom, aj v osobitnom systéme sociálneho poistenia a z takto zistenej doby dôchodkového poistenia mala posúdiť nárok na starobný dôchodok a následne po vzniku nároku vypočítať teoretickú výšku starobného dôchodku, ktorá by mu patrila po zhodnotení celej doby dôchodkového poistenia v osobitnom aj všeobecnom systéme. Od takto určenej sumy starobného dôchodku mala podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 odpočítať sumu starobného dôchodku, ktorá by žalobcovi patrila len za obdobie dôchodkového poistenia získané výkonom služby, za ktorý mu bola poskytnutá dávka výsluhového zabezpečenia, pretože po dovŕšení dôchodkového veku plní dávka výsluhového zabezpečenia funkciu starobného dôchodku vo výške, ktorá zodpovedá už zhodnotenej dobe dôchodkového poistenia pre účely priznania výsluhovej dávky. Nárok na starobný dôchodok by mu potom vznikol vo výške zistenej rozdielom súm medzi teoretickou výškou starobného dôchodku, na ktorú by mu vznikol nárok v prípade, že by celé obdobie dôchodkového poistenia získal len vo všeobecnom systéme a výškou dôchodku, ktorá by zodpovedala obdobiu, ktoré bolo zohľadnené pre účely priznania výsluhovej dávky. Najviac sa určená teoretická výška starobného dôchodku kráti vo výške výsluhovej dávky.

38. Pokiaľ Sociálna poisťovňa vo veci postupovala tak, že pre účely rozhodnutia o nároku žalobcu na starobný dôchodok a jeho výšku podľa zákona o sociálnom poistení absolútne vylúčila hodnotenie doby jeho poistenia, ktoré získal v osobitnom systéme sociálneho poistenia/zabezpečenia, malo rozhodnutie za následok, že mu nebolo zachované jeho ústavné právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky, t.j. také, ktoré zohľadňuje celé obdobie jeho dôchodkového poistenia i zárobky dosiahnuté v rozhodujúcom období tak, ako je tomu u ktoréhokoľvek iného poistenca, ktorý dovŕšil dôchodkový vek a obdobie dôchodkového poistenia získal len vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia.

39. Z uvedeného vyplýva jednoznačný záver, že na účely nároku žalobcu na starobný dôchodok a určenie jeho sumy je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby vrátane vymeriavacích základov, získané a hodnotené pre účely priznania výsluhovej dávky a až po takom stanovení výšky starobného dôchodku možno jeho sumu krátiť najviac o sumu výsluhovej dávky podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128.

40. Vzhľadom k uvedenému správny súd dospel k záveru, že Sociálna poisťovňa nepostupovala správne a v súlade so zákonom a ustálenou judikatúrou NS SR, ak pre účely nároku na starobný dôchodok vylúčila žalobcovi obdobie dôchodkového poistenia získané v osobitnom systéme sociálneho poistenia, t.j. 36 rokov a 56 dní štátnej služby colníka, vrátane základnej vojenskej služby. Týmto postupom mu tak odňala jeho dôchodkový nárok vyplývajúci zo získaného obdobia dôchodkového poistenia (4 roky a 263 dní) vo všeobecnom systéme. Žalobou napadnuté rozhodnutie zo dňa 27.04.2020 vrátane prvostupňového zo dňa 30.12.2019 tak vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, preto ich správny súd zrušil a vec vrátil orgánu verejnej správy nižšieho stupňa na ďalšie konanie, ktorý opätovne posúdi a zistí celkovú dobu dôchodkového poistenia žalobcu pre účely nároku na starobný dôchodok a pre zachovanie jeho dôchodkového nároku vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, mu zohľadní celé získané obdobie dôchodkového poistenia v oboch systémoch sociálneho poistenia. Bude vychádzať z právneho názoru súdu vyjadreného v tomto rozhodnutí, ktorý je založený na ustálenej judikatúre NS SR, napr. na názore vyjadrenom v rozsudku sp.zn. 7So/138/2011 zo dňa 15.08.2012 publikovanom v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR č. 6/2013 (R 83/2013), v ktorom NS uviedol:..."Odvolací súd dokonca zastáva názor, že vtedy, ak by navrhovateľ aj nespĺnil podmienku získania viac ako 10 rokov poistenia vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, ale získal by potrebnú dobu po zhodnotení poistenia v osobitnom systéme, má odporkyňa povinnosť vykonať výpočet dôchodku s prihliadnutím na dobu poistenia vo svojom poistnom systéme a dôchodok priznať navrhovateľovi po zohľadnení aj nižšej doby poistenia vo výške, zodpovedajúcej rozsahu poistenia vo všeobecnom systéme."

41. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa ust. § 167 ods.1 SSP a úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, t.j. v rozsahu 100

%, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti uznesenia, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu. (§ 438 ods. 1 SSP). Prípadne podaná kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu (§ 443 ods. 1 SSP). Podáva sa krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je zachovaná, ak počas nej bola kasačná sťažnosť podaná na kasačnom súde (§ 444 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí popri všeobecných náležitostiach (z kasačnej sťažnosti musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísaná a datovaná; kasačnú sťažnosť treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) označiť napádané rozhodnutie, údaj, kedy napádané rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností tak, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (§ 445 ods. 1 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a/ na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c/ účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e/ vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd, f/ nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g/ rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h/ sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i/ nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j/ podanie bolo nezákonne odmietnuté. Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g/ až i/ sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom. (§ 440 SSP).